

EL LECTOR ESCRIU

ve de la plana anterior

castellans/espanyols?, altres coses?

Confio que algú pugui llegir això i prengui nota que el català, idioma propi i oficial de Catalunya, no pot ser bandejat de qual-sevol reunió, escrit, etc.

Als dos assistents que van haver de marxar perquè no acceptaren aquesta impròpia proposta, només dir-los —encara ho van celebrar amb aplaudiments els que es van quedar— un altre dia no marxeu, almenys la vostra presència i intervencions les haurien d'haver aguantat.

Ja pots xiular —lleï de normalització— si l'ase no vol beure. **Ll. Mujal.**

Telefònica a l'estiu

Sr. director:
Regento un càmping a Palamós que disposa de les línies telefòniques amb comptador per a ús dels clients. A principi de la temporada turística es va espatllar el comptador d'una línia. S'avisà el servei, de reparacions, que ens indicà que l'avaria no es podia arreglar perquè s'havia de canviar el comptador i no hi havia cap recanvi en tota la província de Girona.

Durant la temporada turística ha passat el mateix amb el segon comptador. Amb tot, el servei d'Assistència Tècnica ens ha indicat que no hem de patir, que hi ha molts usuaris a Girona en les mateixes condicions.

Està finalitzant la temporada turística i m'han promès que properament arribaran els recanvis (de ben segur, quan el càmping sigui tancat).

Tot això ha produït als turistes uns greus perjudicis econòmics, així com importants molèsties.

Atès que la instal·lació s'ha efectuat aquest mateix any, hom arriba a la conclusió que la Companyia Telefònica ven uns equips que no arregla i dels quals no té recanvis, i ven uns serveis de reparacions que no dóna. Això representa un gran abús als usuaris que només es pot explicar atesa la seva condició de monopoli. **J. Gras.** Palamós. (Carta traduïda del castellà).

La guerra de les banderes

Sr. Director,
Durant aquests dies hem estat al corrent de tot allò que succeïa al País Basc sobre el conflicte que origina l'errònia utilització de les banderes.

Durant la guerra civil, les condicions de vida per als gironins i els refugiats que s'instal·laren a la ciutat van experimentar un empitjorament gradual a mesura que passaven els mesos. El problema de les subsistències, la manca de queviures i de medicines, van condicionar que augmentés la mortalitat i que, entre d'altres malalties, la tuberculosi i el tifus causessin baixes prou significatives, com ho recull l'estadística.

Any	Mortalitat Tubercul.	Tifus	Total
1935	61	22	500
1936	64	13	523
1937	84	13	631
1938	147	72	1.183
1939	73	16	1.304
1940	65	11	692

Per remeiar una mica la situació, arribaren algunes ajudes foranes que van ser agraïdes generosament. El novembre de 1938, per exemple, l'Ajuntament va de-

La Lleu 39/1981, de 28 d'octubre, regula l'ús de la bandera d'Espanya i el d'altres banderes i insignies. Ens parla de la utilització de les banderes de les Comunitats Autònomes, Ajuntaments i Diputacions, juntament amb la insígnia nacional. Aquesta última ha d'ocupar sempre el lloc preeminent, és a dir, si el nombre de banderes que onegen juntes és imparell, la posició central. Si el nombre és parell, de les dues posicions que ocupen el centre, la de la dreta de la presidència, si n'hi hagués, o l'esquerra de l'observador.

D'un temps cap aquí, s'observa en tot el territori nacional una equivocada utilització o col·locació de les banderes, i no solament a Institucions Oficials, sinó a tota classe d'Entitats públiques i privades que tinguin pals a la façana o l'interior, com Gremis, Corporacions, Hotels, Clubs Esportius, Col·legis, Universitats, etc, que també han d'atendre la normativa establerta.

Seria recomanable que així com ho ha fet la Delegació del Govern al País Basc, la resta de Delegacions a les Comunitats Autònomes recordessin a les Entitats públiques i privades en general els articles d'aquesta Lleu, i, d'aquesta manera, restablir la legalitat conculcada. **Eugeni Egea Gaeta.** Barcelona. (Carta traduïda del castellà).

D'AHIR I D'AVUI

Josep Clara

Un bell gest de Pau Casals

mostrar el reconeixement al poble suís per les trameses d'aliments i sèrum, i decidí de retolar la plaça del Marquès de Camps amb el nom de plaça de Suïssa i la carretera de Santa Eugènia amb el de carrer de Ginebra.

Ara podem documentar una altra ajuda menys divulgada, enviada des de la Catalunya Nord pel català universal Pau Casals, el qual, el 2 de gener de 1939, des del Grand Hotel, de Prada, va escriure una postal a l'alcalde de Girona en aquests termes:

Hon. Sr. Alcalde. Fa més de tres mesos vaig enviar per als infants, vells i malalts de Girona 40 caixes de llet condensada. Faci el favor de dir-me si aquest envió ha sigut entregat a eix Ajuntament. Li agrairia una prompta resposta. Seu affm., Pau Casals.

Deu dies després, Pere Cerezo, que presidia la corporació des del mes de juny de 1937, va apressar-se a fer allò que havia d'haver fet molt abans. Vet-ho ací.

Il·lustre amic: En possessió de la seva at·ta postal de data 2 dels corrents, plau-me contestar-li que oportunament es rebé en aquest municipi el seu valuósíssim donatiu de 40 caixes de llet condensada, destinada als infants, vells i malalts de Girona. El seu altruista, altíssim i humanitari gest ha me-

rescut de la corporació municipal que m'honorava en presidir el més pregon reconeixement i les manifestacions més àmplies de simpatia i adhesió envers la seva personalitat. En nom de l'Ajuntament de Girona i de la ciutat tota, m'és plaent de trametre-li aquest nou i just homenatge. Li desitja llargs anys de vida son afm. i atent servidor i amic, q.e.l.s.m., Pere Cerezo.

El bell gest de Pau Casals no va ser agraït puntualment, però els qui havien rebut el donatiu tingueren el temps just de donar les gràcies al gran músic. Pere Cerezo traspasà la frontera quinze dies després d'haver signat la carta transcrita, quan la ciutat vivia uns dies extraordinaris protagonitzats per la gent vençuda que s'aplegava i fugia cap a la frontera, amenaçada també per l'aviació que bombardejava i les tropes d'ocupació que s'acostaven.

Tanmateix una cosa és ben certa. Si Pau Casals hagués estat informat sense retard de l'agraïment gironí, avui l'arxiu municipal no conservaria la postal autògrafa, ni segurament jo no li hauria dedicat aquest petit recordatori, que també vol ser de gratitud i d'admiració pel gran mestre, model de la ciutadania catalana.

Tots els carrers de Girona

El carrer de Can Sureda

542

El nom del mas de Can Sureda, situat molt a prop d'aquest carrer, li va ser atorgat en el ple del 19 de juliol del 1985, a petició dels promotors de la urbanització a la qual pertany i al mateix temps que el de molts altres carrers de noves urbanitzacions de la ciutat. El carrer de Can Sureda forma part de la urbanització Mas Grau, que compta amb pla parcial aprovat definitivament el 18 de febrer del 1982. Tres dels sis carrers de la urbanització hi van ser arranats, amb tots els serveis necessaris, l'any passat. El de Can Sureda, junt amb el de Can Boira i el del Mas Grau, han estat els beneficiats per l'asfalt. La construcció d'edificis hi ha començat també recentment. En el carrer de Can Sureda, concretament, hi ha edificat un gran xalet amb piscina a la banda de llevant i se n'està construint un altre a la banda de ponent. La resta són solars encara lliures.

El carrer comença al que porta el nom de la ciutat d'Albí —aquest encara sense urbanitzar en aquell tram— i s'acaba oficialment poc més enllà del de

Mas Grau, on connecta amb un altre carrer que pertany a la urbanització Torre Rafaela i que no té nom, ja que per expressa voluntat dels habitants d'aquesta urbanització, l'Ajuntament no ha batejat mai els seus carrers. De fet, no hi ha cap interrupció entre el carrer de Can Sureda i el que li és continuació dintre Torre Rafaela. Cal suposar doncs que, quan s'acabi l'absurda situació creada a Torre Rafaela —únic barri de la ciutat, junt amb el del Tennis, amb carrers sense nom—, esdevindrà un fet la perllongació del nom de Can Sureda fins al carrer, ara també innominat, que és la continuació, dintre de Torre Rafaela, del que neix a la urbanització Girona 2 amb el nom del riu Cardener. Aquest arriba, de fet, fins a la pujada a la Creu de Palau i després de travessar-la segueix cap al carrer que ara es diu del Pic de la Dona, a la urbanització Mas Barril. Tot aquest galimatias de noms que s'ha creat amb l'expansió vertiginosa de les urbanitzacions a Palau-sacosta i l'obertura de molts nous carrers els últims

anys, haurà de ser reorganitzat tard o d'hora, quan la trama urbana sigui consolidada en aquest sector de la ciutat.

En aquest carrer hi passa més o menys el mateix que amb els seus veïns que porten el nom de Can Boira i Can Prunell. En aquests dos el mas Prunell és més a prop del carrer de Can Boira que no pas del que porta el seu nom. En el de Can Sureda hi ha situat el Mas Grau, mentre que el carrer que va ser batejat com del Mas Grau queda situat un tros més enllà. El Mas Grau, que és situat a la part de llevant del carrer, una mica retirat, i que possiblement sigui enderrocat aviat per a fer un xalet en el seu solar, data de finals del segle XVII i ha estat reformat en diverses ocasions. Des del 1924 va ser la vivenda del conegut sardanista el Ros de Palau.

J. Fabre

NECROLÒGIQUES

JAUME MASSEGUR I COROMINAS

A l'edat de 61 anys, va morir ahir a Olot **Jaume Massegur Corominas**. Era natural de les Planes d'Hostoles i residia al carrer Enric Quintana, 2 d'Olot.

Era casat amb Dolors Sangués i tenia 4 fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, dia 28, a les 12 del migdia a l'església parroquial de Sant Roc d'Olot.

LLUÍS SOLER I BANÚS

A l'edat de 63 anys, va morir ahir a Girona **Lluís Soler Banús**. Era natural de Joanetes i residia al carrer Ramon Llull, 9 d'Olot.

Era casat amb Maria Mercader i tenia 1 fill.

La missa exequial tindrà lloc avui, dia 28, a les 4 de la tarda a l'església de Sant Pere Màrtir d'Olot.

CONSOL MARIMONT I COLL

A l'edat de 86 anys va morir ahir a Sant Feliu de Guixols **Consol Marimont Coll**. Era natural de Medinyà i residia al carrer Escolles, 5 de Figueres.

Era vídua de Josep Milla i tenia 2 fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, dia 28, a les 9 del matí a l'església parroquial de Figueres.

ANTÒNIA ABAD I VELA

A l'edat de 96 anys, va morir ahir a Figueres **Antònia Abad i Vela**. Era natural de Vil·la de Mesa (Guadalajara) i residia a l'Asil de Vilallonga de Figueres.

Era vídua de Pere Berrueto i tenia 1 fill.

La missa exequial tindrà lloc avui, dia 28, a 2/4 d'11 del matí a l'Asil Vilallonga de Figueres.

Juli Deulofeu i Bofill

Vidu de Sofia Ventura i Irla

Ha mort a Esclanyà a l'edat de 76 anys

Rebrà sepultura avui divendres, dia 28 d'agost de 1987, a les 10 del matí al cementiri d'Esclanyà.

Esclanyà et recordarà.

Esclanyà, 28 d'agost de 1987